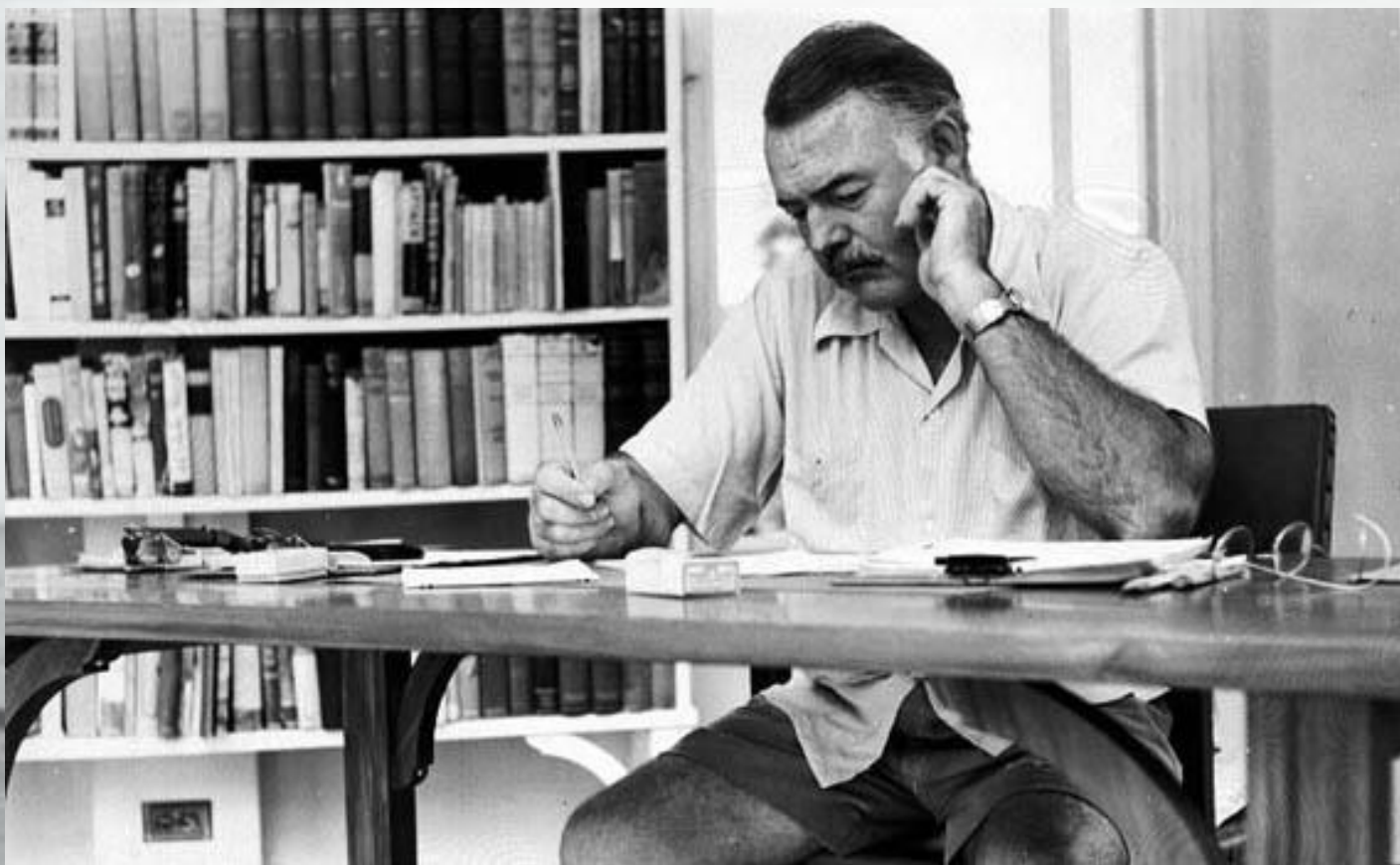

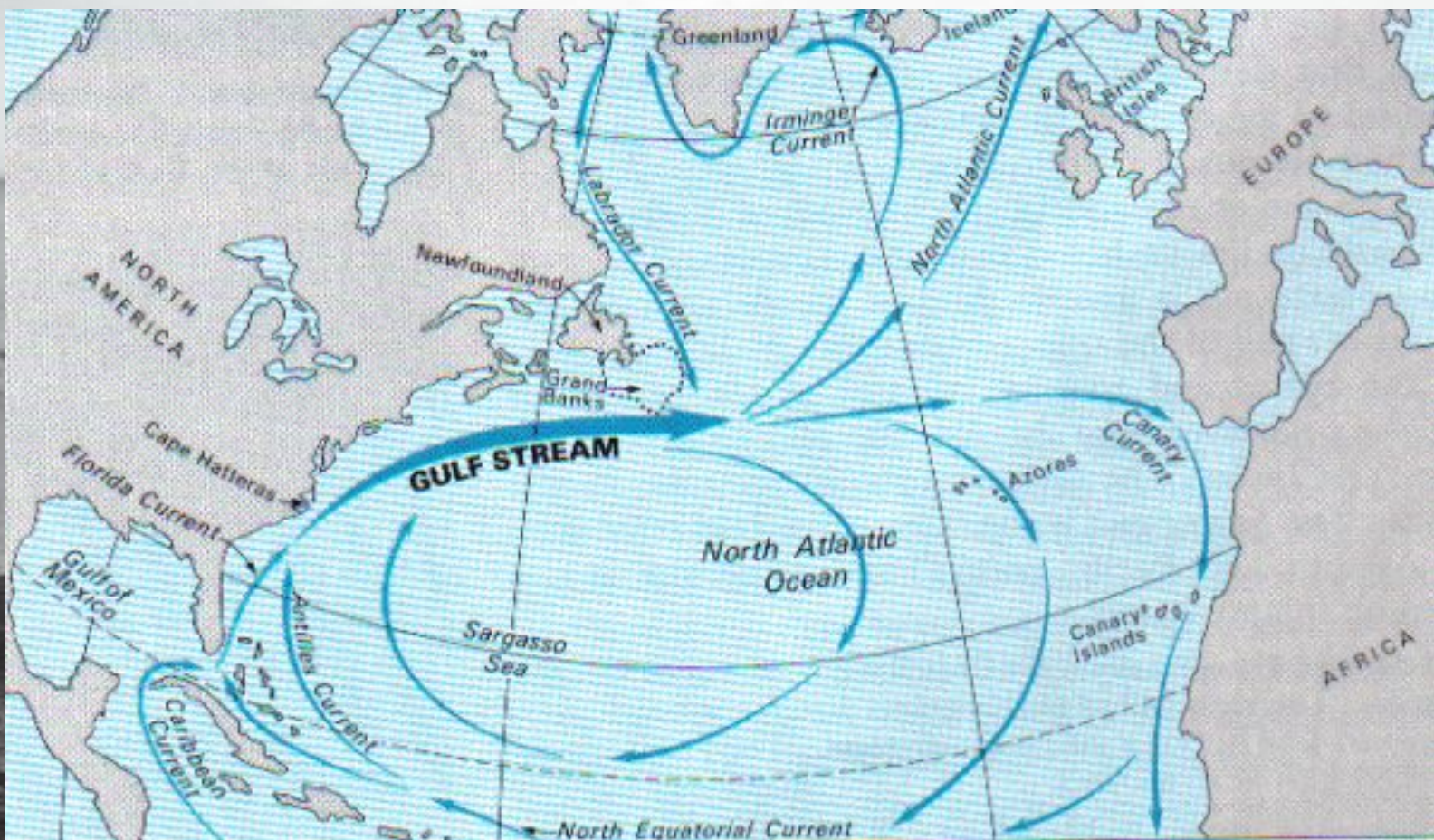
Старий і море

Книга про чоловіка, який ніколи
не здається

Дізнавшись про присудження новелі "Старий і море" Нобелівської премії, Хемінгуей розсміявся і сказав, що після того як його роман "За річкою, в тіні дерев" був одностайно відкинутий критикою, він вирішив до кінця життя не писати жодного рядка. Через кілька років у нього не виявилось ні цента, і він вирішив швидко написати розповідь, щоб розрахуватися з кредиторами. ? Так з'явився "Старий і море".

Навесні 1936 Хемінгуей опублікував нарис, в якому розповідав про епізод рибного лову в Гольфстріму. Старий рибалка піймав велику рибу, яка довго тягнула човен. Коли його знайшли, риба була обгризена акулами, а рибалка в розпачі ридав. Цей справжній випадок став основою для філософської повісті «Старий і море», в якій автор розглядає важливі соціальні та моральні теми. Одна з них - взаємини людини і природи.

Старий Сантьяго - бувалий рибалка , який все життя трудиться , борючись з стражданнями і небезпеками. Шрами на його руках «старі, як тріщини в давно вже безводній пустелі». Усе його життя пов'язане з морем. Море годує рибалок . Але воно нічого не хоче віддавати добровільно. Люди ведуть вічну боротьбу зі стихією , саме ця боротьба зробила Сантьяго сильною і вольовою людиною. Тільки таким людям поступається природа частину своїх багатств , якщо людина навчиться розуміти мову природи , відчувати її глибину і складне життя . Проводячи багато днів в океані , старий Сантьяго відчуває себе частиною природи. Герой Хемінгуея пов'язаний з морем якимись внутрішніми узами. Навіть у старості очі його схожі були кольором на море. «Це були веселі очі людини, яка не здається» , - пише Хемінгуей . Триденний поєдинок з спійманої рибою Сантьяго « виграв ». « Людина не для того створена , щоб терпіти поразки. Людину можна знищити , але її не можна перемогти » , - говорить старий рибалка .

Вод

- одна з центральних стихій світобудови
- першооснова, початковий стан всього суцього, еквівалент первісного хаосу
- агент, середовище і принцип загального зачаття і породження
- еквівалент усіх життєвих "соків" людини
- вода як першооснова, вода для акту обмивання, вихідна чистота людини

Риб

- Важливо, що зловивши рибу, старий відриває по шматочку від риби, щоб очиститися, знайти форму, переродитися. Риба - не пожива, скоріше, для нього вона - символ чистоти.
- У міру того, як від риби кровожерливі акули відривають по шматочку, сили старого зменшені, іноді здається, що акули поїдають старого, а не рибу. Тобто риба і старий - одне ціле і неподільне, брати близнюки, двійники, відчувають на відстані один одного. "Я з тобою не розлучуся, поки не помру", говорить їй старий.

- Море - доказ могутності людини над усім , але тільки не над природою.
- Риба - родючість , очищення від скверни , символ вічності , безсмертя , тому Сантьяго так і не зумів зберегти рибу в цілості , людині не підвладне здобути перемогу над вічним.
- Старий у битві виходить переможцем - одержуючи головне - торжество життя , сльози радості хлопчика , який зустрічає старого.
- Скелет набуває іншого зміст - стрижень , на якому фактично будується вся творчість письменника: уявлення про життя , основи людської культури , які будуть завжди тріумфувати

- Повість «Старий і море» не тільки викликає гордість за людину, якого не можна перемогти. Вона змушує задуматися про принципи його існування, про ставлення до життя і природи. Людина може багато чого, вона може бути сильнішою самої природи. Але вона повинна розуміти свій вічний зв'язок з нею і вічну провину. Поки людина керується совістю і розумом у відносинах з природою, вона терпить наше існування і ділиться своїми багатствами.

**Дякую за
Увагу**